

Др Ратибор - Рајко Ђурђевић

О БЕСМИСЛУ
АНТИСЕМИТИЗМА И
АНТИ-АНТИСЕМИТИЗМА

ОБЕ СТРАНЕ ПОЛЕМИКЕ ОКО КЊИГЕ
Др РАТИБОРА ЂУРЂЕВИЋА
"РУГОВЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ
ДЕМОКРАТИЈЕ"

Београд, 1996

Др Ратибор - Рајко М. Ђурђевић
О БЕСМИСЛУ АНТИСЕМИТИЗМА
И АНТИ-АНТИСЕМИТИЗМА
Обе стране полемике око књиге Др Ратибора Ђурђевића,
"РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ"

Издавач:
"Ихтус хришћанска књига"
Београд, Опленачка 49/6

За издавача:
Никола Радисављевић

Коректор:
Александар Станковић

Технички уредник:
Живојин Лазаревић

Ликовно решење корица
"ИХК" - 96

Фојто-слоџ:
"БИГ штампа", Београд

Штампа:
"Графокомерц", Београд
Церска 53

Тираж: 1000 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
323.12 (=924)(73)(049.2)

ЂУРЂЕВИЋ, Ратибор

О бесмислу антисемитизма и анти-антисемитизма : обе стране полемике око књиге Др Ратибора Ђурђевића "Ругобе и лажи америчке демократије" / Ратибор - Рајко М. Ђурђевић. - Београд : Ихтус, хришћанска књига, 1996 (Београд : Графокомерц). - 23 стр.; 20 см

Тираж 1000.

а) Ђурђевић, Ратибор (1915-) - "Ругобе и лажи америчке демократије"

ИД = 45237260

ХАЛАБУКА

око моје наводно антисемитске
књиге „Ругобе и лажи америчке
демократије”

Негде у јуну 1995 изишла је из штампе моја књига „Ругобе и лажи америчке демократије”. С јесени, „Вечерње новости”, један од најтиражнијих листова крње Југославије, осврнуо се на ту књигу.

Неко од пријатеља ми је рекао да је почетком ове године објављен један интервју у коме се неко жалио да има антисемитских појава у Србији. Поред двојице других (од којих сам познавао само једног новинара) и мене су убројали у „познате” антисемите.

Пошто немам времена да пратим ни дневну ни периодичну штампу, а пријатељи ми нису скренули пажњу ни за какве друге нападе, чудео сам се затишју које је владало после напада на моју критику јудео-масонерије. Наставио сам мирно са радом, а пролазио сам и кроз једну мању кризу са здрављем. Претпостављао сам да огањ негде тиња.

Шта су новинари писали

Први чланак

Без намере да распирим ватру, али и без жеље да се повучем пред непријатностима, у јесен 1995. дао сам интервјуе новинарима који су желели да сазнају нека моја мишљења. Прво је изишао чланак Предрага Савића у „Вечерњим новостима”. Наслов је био провокативан, како се само пожелети може: „Др Рајко Ђурђевић, аутор књиге ’Ругобе и лажи америчке демократије’, НАСИЉЕ НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА.”

У посебном оквиру истакнуто је

Јудејци

НА ОПТУЖБЕ да је његова најновије преведена књига пуна антисемитизма, др Ђурђевић одговара:

- То није тачно. Ја већ одавно делим појмове „јеврејски” од „јудејског”. Јевреји су припадници народа који се зове јеврејски, и вере која се зове мојсијевска. Јудејци су потомци фарисеја, вековни мрзители хришћанства, сатанисти и носиоци јудео-банкарске завере која прати човечанство кроз свој Нови светски поредак. Јевреји су често и сами жртве игара које режирају „Јудејци”.

Др РАЈКО БУРЂЕВИЋ, аутор књиге
„РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ”

НАСИЉЕ НОВОГ ПОРЕТКА

- После 30 година истраживања америчке демократије др Ђурђевић истиче да је она пуна трулежи, неправде, злочина, насиља и безочне обмане бирача којима су медији испрали мозгове;
- Конкретни примери прогањаних, хапшених и убијених грађана који су се супротставили масонској машинерији.

Судећи по медијској пропаганди, америчка и енглеска демократија се представљају као пример за углед. Површно гледано оне то и јесу. Али када се размотре скривене и потиснуте појаве - трулеж, неправда, злочини, насиље над критичарима, безочне обмане бирача, злоупотребе јудео-масона - заударјају као из клоаке.

Ово истиче др Ратибор Ђурђевић, клинички психолог који је пуне три деценије у САД истраживао и проучавао тајанствени свет масона, остале рушитеље хришћанства и покушаје да се створи Нови светски поредак. Његови резултати рада преточени су у 15 студија и књига објављених у Америци. Ових дана и код нас је преведена и у издању „Хришћанске књиге” објављена књига „Ругобе и лажи америчке демократије”.

- Као у својим осталим делима и у овим објашњавам како су Американци постали психолошки, идеолошки, културно, финансијски и политички поробљени од вођства масона, илумината и јудејске мањине - каже др Ђурђевић. - Кроз примере прогањаних, повређених или уништених Американаца, у овој књизи су описани проамериканци и прохришћани изложени окрутним прогонима, нападима и блаћењима. Кроз те примере види се и лажна слобода штампе и медија захваљујући којој је некада хришћански и велики амерички народ сведен на немоћну, безличну масу материјалиста који траже само удобности и задовољства, док тупаво тону у ропство лукавих јудејских банкара и њихових опсена.

Др Ђурђевић децидирано наводи и објашњава случајеве страдања америчких држављана, који су се успротивили идејама масона.

- Најугледнији амерички песник Езра Паунд, иако при чистој свести, тринаест година затворен је међу лудакe, без суда и кривице. Зашто? Зато што се замерио тајним масонским владарима Америке и критиковао њихово подржавање економске експлоатације грађана - прича др Ђурђевић. - У мојој књизи налази се и пример Гордона Кола, фармера који је прогањан и убијен од америчких савезних полицајаца, јер је упорно упозоравао на потчињеност америчке државе интересима јудео-масонерије. Гордонов син, недужан у целој ствари, још увек трули у савезничкој робијашници.*

Наш саговорник износи пример Руди Буч Станка, некада успешног индустријалца (прераде меса) који је седам година провео у робијашницама, јер је био конкуренција масонима власницима сличних фабрика.

- У књизи су још подробно обрађене и судбине познатог америчког историчара и публицисте Јустаса Малинса који је четрдесет година прогањан од ФБИ само зато што је објављивао књиге о масонској злоупотреби америчке силе и националног богатства - истиче др Ђурђевић.

- Малинсову мајку су отерали у смрт, оца претукли. Интересантна су и страдања Бенцамина Кука, психолога познатог антимасона који је умро од последица прогона.

Кроз друге примере прогањаних и убијених хришћански или демократско слободарски оријентисаних грађана САД др Ђурђевић покушава да докаже своје раније тезе о масонским манипулацијама човечанством кроз изазивање ратова, револуција и економских криза.

Аутор ове књиге не одустаје ни од својих намера да докаже да је амерички народ у ствари развлашћена већина од антихришћанске, агресивне и паразитске

* Недавно (дец. 1995) вратило ми се писмо које сам упутио Јорију Калу са ознаком „отпуштен”. (РМБ)

интернационалне банкарске мањине. Ту масонску мањину Ђурђевић оптужује да намерава да створи нови светски поредак, са светском владом и новом светском сатанистичком религијом, уз намеру да потчине све остале народе.

П. Савић

Други и трећи чланак

Појавили су се у „Политици Експрес“. У суботу 7. октобра 1995. је објављен чланак г-ђе Вишње Вукотић „Др Ратибор Ђурђевић, аутор књиге 'Ругобе и лажи америчке демократије'. „ЗАВЕРА ПРОТИВ ХРИШЋАНСТВА“.

Др РАТИБОР ЂУРЂЕВИЋ, аутор књиге
„РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ“

ЗАВЕРА ПРОТИВ ХРИШЋАНСТВА

Америчка стварност није ни приближна ономе што се назива „амерички сан“ и демократија. То што се намеће као највећа тековина тог „новог света“ само је привид испод кога се крију неправде, насиље, лажи, злоупотребе и безочне обмане бирача. Америка је земља под „окупационом владом“, а њен народ развлашћена већина којом управља јудејско-банкарска и масонска интернационална мањина. Та мањина тежи да потчини све народе, угуши им националну свест и веру и створи нови светски поредак са новом сатанистичком религијом и тако овлада светом.

Ове смеле тврдње изнео је у својој књизи „Ругобе и лажи америчке демократије“ др Ратибор Ђурђевић, клинички психолог, који је четрдесет година живео у Америци. Вратио се и настанио у Београду пре четири године да би, како каже, помогао у обнови и буђењу

* Ова Лига, на жалост не постоји. Требало би је створити. У свом тексту она има карактер књижевне досетке. (Р.М.Ђ.)

православне свести међу младима у Србији. У ту сврху основао је „Светосавски омладински и студентски покрет” са седиштем у главном граду.

Радећи у „земљи благостања и „демократије”, Ђурђевић је годинама истраживао тајанствени свет масона и опскурних центара моћи. Резултат тог рада је 15 студија и књига објављених у Америци.

Књига „Ругобе и лажи америчке демократије” појавила се недавно у Београду у издању „Хришћанске књиге” и представља још један покушај у доказивању никад потврђене, али никад не ваљано оспорене, теорије о „светској завери” и тајним центрима моћи из којих се невидљивим путевима вуку конци и утиче на збивања у свету. Они који не верују у постојање и моћ таквог тајног клана, такве књиге обично игноришу, а онима који макар само сумњају, књига др Ђурђевића ће те сумње још продубити.

Угрожена Америка

Уверење др Ђурђевића, стечено пажљивим посматрањем америчког система, јесте да су хришћанство, па и саме САД угрожени од стране илумината и врховних масонских структура и светског банкарског клана који у рукама држе Јевреји - Јудејци. Они су, за разлику од обичних Јевреја мојсијевске вере, потомци фарисеја, вековних мрзитеља хришћанства, који својом сатанском, талмудском филозофијом и преко наметнутог банкарског система теже да потчине свет. Делујући смишљено и интензивно, већ им је пошло за руком да психолошки, финансијски, културно, идеолошки и политички поробе Американце, а њихове жртве често су и сами Јевреји.

Књига која говори о наличју америчке демократије објављена је тек овде иако је била спремна још за време боравка њеног аутора на оној страни Атлантика, па и сама та чињеница доста говори докле може досегнути слобода штампе у тој земљи.

- Додуше - каже др Ђурђевић - у Америци нема забране за штампање, али све књиге које су критичне

према плановима које ти глобалисти имају за освајање света практично не могу да се објављују било из финансијских разлога, било због опрезности издавача.

Изазивање сукоба

План за потчињавање света јудео-масонству, по тврдњама др Ђурђевића, започет је још у 17. веку, када су 1699. године Јевреји загосподарили енглеском банком и склопили савез са британском круном. Заједно су изградили британску империју, толико велику да у њој „сунце никада није залазило”. Сабирали су злато и том подлогом контролисали и одређивали вредност валута, а то чине и данас преко своје главне централе у Лондону.

У својим антимасонским и антијудејским, али не и антисемитским књигама (јер појам „јеврејски” није исто што и „јудејски”), Ђурђевић као крупне доказе о завери потезе, за многе сумњиве, тезе о изазивању сукоба, револуција и ратова.

- Јеврејски банкари са британском круном били су креатори британске политике. Они су финансирали и Француску револуцију, а њихово дело је и обарање руског царског режима и стварање Совјетског Савеза и увођење комунизма у Источној Европи.

Америка, земља „добрих и вредних људи”, истиче, не без носталгије, њен доскорашњи грађанин, дефинитивно се нашла у власти јудео-масона и банкара доласком на њено кормило **Франклина Рузвелта**, првог Јеврејина у Белој кући 1931. године, који је, као и сви тадашњи левичари, либерали и Јевреји - прогресивци био симпатизер комунизма.

- И данас у Клинтоновој администрацији, према тврдњама др Ђурђевића, 90 одсто важних положаја у влади, од министара до начелника, заузимају Јевреји, као што су Холбрук, Олбрајтова и други, а недавно је први пут и за шефа **ФБИ** постављен Јеврејин.

Као ни већина америчких грађана, ни др Ђурђевић није знао шта се све скрива испод плашта америчке слободе и демократије, све док није почео критички да анализира Фројдово учење.

- Фројд је један од идеолога те атеистичке и анти-хришћанске јеврејске мисли, а фројдизам је главни метод за испирање мозга и претварање америчке нације од површне хришћанске у површну атеистичку - децидирано каже др Ђурђевић. Он наводи три америчке институције преко којих тајни владари остварују своје замисли. То су, по њему, власт, медији и Врховни суд. Овај последњи је вештим маневрисањем 50 америчких држава, по Уставу замишљених као независне, претворио у практично једну централистичку државу, не много различиту од Совјетског Савеза.

- Погледајте - закључује - др Ђурђевић, сада се то покушава са Европом, а онда ће на ред доћи и Азија и тако редом. **Циљ јудео-банкара и масона је да од Уједињених нација створе светску владу, а од Америке, уједињене Европе, Азије и осталих њене регионе.**

У издвојеним оквирима, чланак су пратиле две теме:

Освајање медија

- После стварања Савезне банке резерви (1913), један од првих корака јудео-банкара у наметању своје власти америчком народу био је куповање штампе. Тиме су стекли моћ да обликују јавно мњење и уз помоћ пропаганде обарају и стварају владе. Један од њихових агената је и Руперт Мрдок. Он је ишао по свету да купује новине и телевизијске станице, па је тако 80-их година нудио пољској влади да му прода њихову државну телевизију.

У јеврејски план да загосподари штампом спадају и разне фондације, чији је задатак ширење такозване демократије, а у суштини ради се о ширењу њихове масонске интернационалистичке идеје. Једна од таквих фондација је и Сорос фондација - каже др Ђурђевић.

Застрашивање „српским национализмом”

- Светски банкари удесили су распад Југославије. Међутим, њихов главни циљ је да загосподаре

Европом, а да би у томе успели потребно је угушити национално и заменити га интернационалистичким, односно мондијалистичким. Сатанизовање српског народа је смишљено управо у функцији застрашивања.

Срби су представљени тако да би се другима показало како је национализам страшило које проузрокује ратове и крвопролића, и да његове жртве могу да постану сви они који му подлегну - каже Ђурђевић.

Вишња Вукојичић

Трећи чланак објављен суипрадан, био је још уиечаипљивије ипредсипављен словима од 5 санипимеипара: „Др Раипибор Ђурђевић о сипрадању америчког иесника Езре Паунда. УЛУДНИЦИ ЈЕР ЈЕ „СУВИШЕ ЗНАО“.

Др РАТИБОР ЂУРЂЕВИЋ О СТРАДАЊУ
АМЕРИЧКОГ ПЕСНИКА ЕЗРЕ ПАУНДА (2)

У ЛУДНИЦИ ЈЕР ЈЕ „СУВИШЕ ЗНАО“

- Супротстављање доминацији тајних масонских владара и банкарских моћника
- У америчком „гулагу“
- Где је истина о убиству Кенедија

И то је Америка. Апсурд до апсурда - рекли би добри познаваоци прилика у тој моћној земљи. Међу те апсурде спада и чињеница да истина о убиству председника Џона Кенедија још није избила на видело. Зашто?

Ту тајну покушао је да расветли др Ратибор Ђурђевић у својој књизи „Ругобе и лажи америчке демократије“, наводећи као разлог председникову претњу да ће раскринкати јудејско-банкарски лоби.

Према једном документу Врховног савета америчке Антимасонске лиге*, који цитира др Ђурђевић, Кенеди се пожалио да су „они горе“ тражили од њега да уради нешто што је он одлучно одбио, јер је то било страшно. А три дана пре тога, говорећи на универзитету

Колумбија, Кенеди је изговорио следеће: „Председничка канцеларија коришћена је за подстицање завере, која би уништила слободу америчког народа, и пре него што ми истекне председнички рок морам обавестити грађане о опасности која им прети”.

Десет дана касније Кенеди је убијен у Даласу. Према извештајима које наводи др Ђурђевић, сто година пре даласког убиства убијен је председник **Линколн** због супротстављања намери јудејских банкара да америчке финансије ставе под своју контролу. Из истих разлога убијен је тридесет година касније и председник **Мек Кинли**.

Међу бројним примерима о америчким грађанима који су били изложени окрутним прогонима, нападима, блаћењима, па и ликвидацијама због тога што су се супротстављали доминацији тајних масонских владара и банкарских моћника, др Ђурђевић износи потресно сведочанство о малтретирањима једног од најзначајнијих америчких песника **Езре Паунда**. **Ни крив ни дужан и при чистој свести песник је тринаест година провео у лудници само зато што је „сувише знао” о пљачки и подривању хришћанске Америке**. Претходно је шест месеци био заточен у концентрационом логору крај Пизе у Италији где су на крају рата затварани амерички војници осуђени због различитих деликата. Езри је тада било 60 година и никада није дато објашњење зашто је ухапшен.

У том америчком „гулагу”, сасвим налик оним Стаљиновом и голооточком, један од најугледнијих песника овог века био је изложен бруталној тортури... Ево како је то „сламање” и убијање душе песника описао његов пријатељ и такође жртва ционистичких прогона, амерички публициста и историчар **Јустис Малинс**:

„Када је заповедник логора у Пизи био обавештен да се Паунд шаље њему, наредио је да одред људи целе ноћи, при ацетиленским лампама, прави специјалну хелију за њега, у одељењу осуђених на смрт. Одељење се састојало од низа гвоздених кавеза, у којима су били осуђеници у ишчекивању погубљења.

Метална облога са авионске писте је исечена и употребљена за појачање ивице кавеза. Специјални одред стражара одређен је да даноноћно чува кавез. Затвореници и пизанска војна полиција упозорени су да ће бити строго кажњени уколико било ко буде разговарао са Паундом.

Током тих месеци проведених у хелији осуђених на смрт, Паунд је био изложен врелом италијанском сунцу дању и присиљен да ноћу спава на влажној земљи. Седмицама су му једини покривач биле новине које је један љубазни затвореник убацио у његову хелију, док му коначно нису дали ћебе.

С времена на време људи из суседних хелија извођени су на стрељање, а он је држан у уверењу да се то и њему може сваког часа догодити...

Једног поподнева, осам затвореника готово излуделих од злостављања покушали су да побегну. Док су трчали поред Паундиног кавеза били су покошени митраљеским рафалом. Стражари су наставили да пуцају и поред тога што су већ сви беспомоћно лежали на земљи, свега неколико стопа од Паунда. Ужас овог призора оставио је на њега трајне последице. „После тога”, причао је он, „било ми је потребно барем пет година одмора. Али, нисам рачунао да ће ми досудити доживотно лечење”.

Осим горке судбине Езра Паунда, др **Ратибор Ђурђевић** у својој књизи „Ругобе и лажи америчке демократије” детаљно је описао и страдања још четворице америчких родољуба. **Гордон Вендел Кал**, због свог супротстављања незаконитом порезу на лична примања, покошен је кишом куршума. Бизнисмен **Руди „Буч” Станко**, кога је јеврејски картел за трговину месом отерао у банкротство, доспео је на крају у затвор. **Јустису Малинсу** ФБИ је 40 година био за петама, док је психолог **Бенџамин Кук** и професионално и здравствено уништен перманентним прогонима и махинацијама јеврејских адвоката и психолога.

Све те примере др Ђурђевић наводи као потврду своје тезе да су у Америци слобода и правда само

привид и да се свако нарушавање интереса опскурних центара моћи може скупо платити.

У засебном оквиру уз чланак објављени су наводи из књиге „Ругобе и лажи америчке демократије”:

АМЕРИЧКИ ДРЖАВНИЦИ О МОЋИ БАНКАРА

Томас Цеферсон: „Верујем да су банкарске установе опасније по наше слободе од војски у стању приправности”.

Абрахам Линколн: „Имам два велика непријатеља, Лужњачку армију пред собом и финансијске институције у позадини. Од њих две, она у позадини већи је непријатељ”.

Вилијам Ценингс Брајан: „Моћ новца грабљивим оком посматра овај народ у миру и кује заверу против њега у тешким временима. Она је већи деспот од монархије, дрскија од аутократије, себичнија од бирократије, она, као јавни непријатељ, напада све оне који доводе у питање њене методе и који бацају светло на њене злочине”.

Четврти чланак

Помињем га нарочито с намером да исправим погрешан утисак који оставља сензационални наслов „Др Ратибор Ђурђевић о лажима америчке демократије: МАСОНИ СУ ПРОДРЛИ И У ПРАВОСЛАВНУ ЦРКВУ”. Објавио га је недељник „Блиц”, 20.10.95. а написао Борис Над.

Из текста чланка се види да ја нисам ништа рекао о масонима у Православној цркви, иако немам никакве сумње да масони без кецељице (пријатељи комуниста, либерали, режимски симпатизери па и доушници полиције и други заблудели хришћани) постоје у нашој као и у другим црквама, нарочито на Западу. Понеки учлањени масони су за светску политику неважна масонска ситна риба, иако су штетни по наше верске и националне прилике.

Др РАТИБОР БУРЂЕВИЋ
О ЛАЖИМА АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ

**МАСОНИ СУ ПРОДРЛИ
И У ПРАВОСЛАВНУ ЦРКВУ**

Сатанска масонерија у функцији успостављања „светске владе” и „новог светског поретка”. Зашто је смењен уредник „Православља”? Светски савез цркава подложен масонским утицајима

Књига др **Ратибора Бурђевића**, „Ругобе и лажи америчке демократије”, повратника из Америке, која је управо преведена на српски - представља низ документованих извештаја о (закулисно) јудеомасонском утицају у Америци која је, како сматра Бурђевић, данас изгубила своју независност и опет постала колонија. У терминологији др Бурђевића, међутим, постоји јасна дистинкција између Јевреја као народа и „Јудејаца” - малобројне мањине међу Јеврејима у чијим је рукама обједињена и финансијска и политичка моћ.

Господине Бурђевићу, у којој су мери чињенице о масонерији досиујне јавности, и који аспекти масонског деловања имају конспирајивни карактер?

- Оно што је о масонерији лако доступно, обично нема никакву важност. Скрива се, међутим, често и од обичних масона - којих у Америци има 5 или 6 милиона - да масонерија тајно влада Америком, да је Америка, у ствари, поробљена и потчињена масонском утицају.

Основни принцип сатанске масонерије, који је установио још њен оснивач **Адам Вајсхаупт**, је да масони ништа не раде под својим именом већ под различитим „засторима”. То је њихов специфични модус деловања. Постоји, наравно, и тзв. „плава масонерија” чији је шеф у Југославији Зоран Ненезић, али они ништа не знају о стварном карактеру масонерије. Крајњи циљ масонерије је успостављање „светске владе” и реализација пројекта „Новог светског поретка” на чему се ради већ два века.

Да ли организације попут Ненезићеве „ВЕЛИКЕ ЛОЖЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ” служе за одвлачење пажње јавности од стварних центара масонског деловања?

- То су, једноставно, глупани који не виде даље од свог носа. Они који су „јавни масони”, чланови јавних ложа, не знају ништа или готово ништа о масонерији. Има и „јавних” масона који истовремено служе у тајним саветима и који вуку конце из таме, али њихова друга, најважнија улога остаје скривена.

Масонском уједињају данас су често подложне и хришћанске цркве. У којој мери је ватиканска, католичка хијерархија подлегла масонској инфилтрацији?

- У великој мери. Има прелата, кардинала и бискупа који су организовани масони. Масонска заклетва међутим нигде не помиње Христа, али обавезује унапред на безусловну верност. Масони су продрли са истим резултатима и у нашу, православну цркву. Исто тако, наши садашњи архијереји не смеју ни да зуцну против масона и Јудејаца. Тако је смењен Милеуснић који је био главни уредник „Православља”, само зато што је објавио један чланак о прогону хришћана под Јеврејима у Израелу. После тога је позван на одговорност и смењен. Реч је, дакле, о страху од иностраног „јавног мњења” које би нашој Цркви могло да упути оптужбе за „антисемитизам”. Том „јавном мњењу” повлађује наша Црква и из тог разлога су се наши архијереји као мишеви посакривали у рупе.

Не би требало да водимо рачуна ни о Светском савезу цркава, који је у пуној мери подложен масонским утицајима. Није нимало важно да ли ће неко сматрати фашистом, десничаром или реакционаром: треба имати храбрости па стати на Христову страну без обзира шта ће антихришћани рећи.

Да ли то наши архијереји чине из незнања или из неког другог разлога?

- Необавештени су, па зато прихватају лаж, јер не умеју да виде истину.

Припадају ли и неки међу епископима СПЦ масонским ложама?

- Не верујем, мада ни то није немогуће. То би, наравно, морала да буде добро чувана тајна јер је у грчкој и руској цркви, те у Руској Заграничној Цркви масонерија жестоко осуђена.

Враћимо се још једном везама између масонерије и сатанизма, на које сје много пута указивали у својим књигама.

- То се и није скривало од масона и није држано као тајна. Сваком ко постане масонски мајстор у Америци поклања се књига **Алберта Пајка** „Морал и догма”. Пајк је био сатаниста, а он је истовремено признат у Америци као водећи масонски идеолог. У својој књизи Пајк сасвим јасно говори о фалусном култу који обожава „креативне силе” - конкретно полни орган. Реч је дакле о сексуалним култовима који у ствари представљају сатанско учење, сатанску „религију”. То су наравно све разни облици противљења Богу.

Да ли сје током Вашеј дугогодишњеј изучавања масонерије и њеној закулисној ујницаја били изложени ојасносима, уценама или йрејњама?

- Не, нисам. Право да кажем, не знам зашто. Да сам са тиме почео док сам био активни психолог у Америци, вероватно би покушали да ми подметну разне злоупотребе, итд. Али, ја сам тиме почео да се бавим у последњих петнаестак година, откако сам у пензији.

Борис Над

Привиђања њросемитиа поводом чланака и књиџе

ДВА НАПАДА ИЗ САВЕЗА ЈЕВРЕЈСКИХ ОПШТИНА ЈУГОСЛАВИЈЕ (СЈОЈ)

Можда је СЈОЈ већ раније објавио да не воли моја размишљања о тзв. јеврејском питању, али ме нико о томе није обавестио. У „Политици” од 18. октобра 1995. стајало је крупним словима на ширини три ступца: „Савез Јеврејских општина Југославије оштро реаговао на написе у појединим гласилима. КО ПОДГРЕВА АНТИСЕМИТИЗАМ”.

САВЕЗ ЈЕВРЕЈСКИХ ОПШТИНА ЈУГОСЛАВИЈЕ ОШТРО РЕАГОВАО НА НАПИСЕ У ПОЈЕДИНИМ ГЛАСИЛИМА

Ко подгрева антисемитизам

Извршни одбор Савеза јеврејских општина Југославије издао је јуче саопштење у коме најоштрије протестује због „ширења антисемитизма, као једног од видова расне, верске и националне мржње у Србији и Југославији”. Повод за овако оштро реаговање СЈОЈ је, пре свега, како наводе, велики публицитет који је у појединим листовима („Вечерње новости” и „Експрес”) добила књига Ратибора Ђурђевића.

„Све то оправдано изазива огорчење и забринутост чланова малобројне југословенске јеврејске заједнице, и не само њих”, истиче се у саопштењу, уз став да антисемитски напади пролазе готово без икаквих реакција надлежних државних органа. Као равноправни грађани СРЈ, Јевреји очекују да надлежни

државни органи поштују Устав и законе и онемогуће антисемитско деловање - каже се на крају саопштења СЈОЈ.

Реаговала и група академика

Овај догађај неминовно нас подсећа на сличне случајеве који су се последњих неколико година збили на овим просторима: прошле године, негде у ово време, у листу општинског одбора СНО у Бијелом Пољу појавио се текст „Јеврејски бал вампира” који је изазвао буру реакција због изразитог антисемитизма, како међу припадницима јеврејске заједнице у СРЈ, тако и међу самим Србима.

Они са мало дужим памћењем сетиће се и два напада на Друштво српско-јеврејског пријатељства у црногорском недељнику „Монитор”, или позив самозваног војводе Синише Вучинића преко радија „Б 92” на линч и пљачку Јевреја. Коначно, у издању Српске радикалне странке појавили су се и чувени „Протоколи сионских мудраца”, књига која је својевремено била повод за многе антијеврејске харанге широм света.

У овом контексту треба се присетити и текста објављеног почетком ове године у „Логосу”, студентском листу Богословског факултета, на који је реаговала и група истакнутих академика, оцењујући да тај напис поткрепљује старе расистичке тврдње против Јевреја.

- Чињеница да се свака два-три месеца појављује антисемитска акција указује да се не ради о случају, већ о одређеној намери, изјавила је прошле године Клара Мандић, упозоравајући да је време да се огласе звона за узбуну.

Овим се истовремено отвара и једно сасвим логично питање: да ли је антисемитизам иманентан Србима, или се све ово може подвести под термин „спорадичне појаве”.

„Јевреји не могу да кажу да је антисемитизам узео дубље корене, односно стекао право грађанства у овој средини. Оно што забрињава су појаве извесних манифестација антисемитизма кроз штампу и исту-

пања појединих личности", изјавио је почетком ове године Аца Сингер, председник Савеза јеврејских општина Југославије.

При том, Сингер је подсетио да држава никад није доводила у питање рад СЈОЈ, да је у извесним приликама пружала помоћ, као и да је јеврејска заједница имала добре односе са другим верским заједницама, а посебно са СПЦ.

У Београду око 2000 Јевреја

Ипак, са распадом СФРЈ (која је, истине ради, у вечитом јеврејско-арапском спору била на страни „несврстаних пријатеља“ из арапског света) на свим просторима бивше Југославије може се запазити јачање антисемитизма: У Сарајеву су рушена јеврејска гробља, а у Загребу су дигнуте у ваздух просторије тамошње Јеврејске општине.

Бројке показују да се број Јевреја у Југославији смањује: у Краљевини Југославији живело је око 80 хиљада Јевреја - и у рату их је настрадало око 80 одсто. Данас у СРЈ живи свега око 3.000 Јевреја, од чега око 2.000 у Београду. Број припадника јеврејске заједнице који се током овог рата иселио процењује се на око 200 до 500, и то углавном из економских разлога.

Коначно, из самог врха СЈОЈ истицано је да Јевреји равноправно учествују у јавном животу, као и већински народ, да не постоји ниједан закон који дискриминише Јевреје, да се верска делатност одвија слободно. Добри познаваоци српско-јеврејских односа износе став да не треба бринути да ће антисемитизам ухватити корена на овим просторима али не треба ћутке прелазити преко антисемитских ексцеса и иступа.

Раде Ранковић

Ко познаје систематско пригушивање критике усмерене против сатанских финансијера у Америци и западно-европским земљама, препознаће да претходни напис долази из већ познате кујне јудео-

масонске елите. Ту се антисемитизам, тј. неуки, груби и мржњом испуњени и уопштени протести против Јевреја као народа мешају са разложном и човечном критиком против јудејских мафијаша. Моје одговоре на такву неразумну реакцију прочитаћете у задњем делу овог поглавља.

Очигледно да је СЈОЈ придао велику важност овој ствари, а уредник „Политике” се сложио са том оценом и објавио сутрадан и други чланак са упадљивим насловом: „Разговор са председником СЈОЈ. СИНГЕР: О НАПАДИМА АНТИСЕМИТА МОРА ДА СЕ ПОВЕДЕ РАЧУНА.”

РАЗГОВОР СА ПРЕДСЕДНИКОМ САВЕЗА ЈЕВРЕЈСКИХ ОПШТИНА ЈУГОСЛАВИЈЕ

СИНГЕР: О испадима антисемита мора да се поведе рачуна

Како Сингер објашњава оцену извршног одбора СЈОЈ поводом јубилијейна који је у „Експресу” и „Вечерњим новостима” добила књижа Рајхомира Ђурђевића. - У књизи се износе неистине.

Публицитет који је добила књига Ратомира* Ђурђевића у појединим новинама (пре свега „Вечерњим новостима” и „Политици Експрес”) оцењен је у последњем саопштењу Извршног одбора Савеза јеврејских општина Југославије као ширење антисемитизма.

У контексту ранијих инцидената сличне природе (објављивање текста „Јеврејски бал вампира” у бјелопољском листу СНО, позив Синише Вучинића на линч и пљачку имовине Јевреја преко радија „Б 92”,

* Да ли је погрешно име унето због аљкавости или из неког другог разлога? У претходном чланку истог новинара - име је тачно назначено.

репринт издање књиге „Протоколи сионских мудраца” или текст у листу студената Богословског факултета) проблем антисемитизма на овим просторима као да излази из оквира појединачних испада.

Све у свему, био је то повод за разговор са Ацом Сингером, председником Савеза јеврејских општина Југославије.

Историјско искуство

Пребацујући се на светску сцену и примере прогона Јевреја током историје, Сингер указује на шему која се у пракси показала прилично тачном:

- Прво се рађа изразити национализам, па шовинизам, ксенофобија, да би се увек завршило антисемитизмом.

Истовремено, сматра Сингер, у случајевима великих економских криза (каква је, на пример, била у Немачкој двадесетих година овог века) потребно је наћи кривца за огромне проблеме - и то су најчешће били Јевреји. Међутим, по његовој оцени, ово поређење не би могло да се примени и на догађаје у Југославији.

Оно што у свему највише погађа малу јеврејску заједницу у СРЈ (по проценама у Југославији тренутно живи свега око 3.000 Јевреја) јесте, а то је и речено у недавном саопштењу, слаба реакција државних органа на антисемитске испаде.

Другим речима, после побројаних ексцеса уследиле су осуде антисемитизма са свих страна: од политичких странака, истакнутих личности, академика, патријарха Павла и других великодостојника СПЦ, али државни органи нису свој посао урадили до краја.

- У случају написа, „Јеврејски бал вампира”, који је објављен у листу Општинског одбора СНО Бијелог Поља никада није утврђено ни ко је његов аутор - јер је текст објављен под лажним именом - каже Сингер, додајући да је, као и у овом случају, запело на нивоу локалног тужилаштва.

Међутим, први човек СЈОЈ истиче да, са друге стране, јеврејска заједница у Југославији никада није

имала спор или какав проблем са државом (сем у време Другог светског рата). Чак је у појединим случајевима од државе добијала помоћ.

Као доказ ове тврдње он наводи пример прошле Југославије, која једина међу комунистичким земљама није ометала рад СЈОЈ-а и јеврејских општина. У време СФРЈ, по речима г. Сингера, антисемитизам је био скоро искорењен и сем случаја издавања књиге „Протоколи сионских мудраца“ (која је забрањена) скоро да и није било већих антијеврејских испада.

Испади штете Србима

Напомињући, како каже, по ко зна који пут, да се српском народу не може приписати антисемитизам, Аца Сингер истиче да сви испади који су се догодили последњих година практично више штете наносе Србима него Јеврејима.

- Иступајући у свету на разним скуповима, ја сам увек истицао да, и поред оваквих или сличних испада антисемитизма, јеврејска заједница у Југославији нема већих проблема. Говорио сам да физичких напада на Јевреје или њихову имовину није било - али да се мора повести рачуна о досадашњим случајевима, како не би прерасли у озбиљније случајеве - каже Сингер.

При томе, он истиче да југословенска јеврејска заједница ужива велики кредибилитет у свету због својих политички објективних процена, да у светском Савезу јеврејских организација континуитет СЈОЈ-а никада није оспорен и да светски или европски јеврејски конгрес никада није заузео антисрпски став.

Због тога, наставља Сингер, враћајући се на случај промоције књиге Ђурђевића („Нисмо хтели ни наслов да јој споменемо, како не би добила непотребну рекламу“) у дневним листовима, не треба без потребе стварати атмосферу антисемитизма.

- Поготову ако се у књизи износе многе неистине, говори о светској завери богатих Јевреја (изузетно би се могло дискутовати о израелском, а никако о јеврејском лобију), о томе како су Јевреји разбили Југославију... Проблем није са образованим читаоцима

који ће одбацити неистине, већ у мање образованим који су спремни да прихвате све што се објави у књигама или новинама - каже Сингер.

- То може да се изроди у ситуацију као у оном вицу да су за све криви Јевреји и бициклисти. „А што бициклисти” - питају сви, не доводећи у питање - а што Јевреји, каже на крају Аца Сингер, председник Савеза јеврејских општина Југославије.

Раде Ранковић

У основи, ја мислим да је СЈОЈ направио буру у чаши воде. Изнервирали су се и без потребе узбунили. „У страху су очи превелике”. Жао ми их је. Ја о њима уопште нисам говорио и могли су себи уштедети узрујање и патњу да су употребили свој кортекс. Њихова забринутост је подстакнута из јудејско-масонских центара у Америци, наиме из филијала Б'нај Б'рита (једине етничке и искључиво јеврејске мати-ложе). Они имају армију осматрача, дописника, чланкописаца, протестника у новинама и на телевизији, као и подмуклих пропагандиста. Мала (по броју, али не по утицају) београдска јеврејска заједница је само поступила по прописима из централе: „Надај дреку и кад је опасност мала и нејасна.”. Да узвратим г. Сингеру другом анегдотом. Заустане нека из Словеније на македонско-грчкој граници: „Куда тако нестрпљиво?” - „Морам да бежим. У Словенији штроје све магарце.” - „Па ти ниси магарца, ти си зец.” - „Мани ти то. Док то они провере, ко зна шта се може десити!” И одјури у Грчку.

Одговор на напад у „Полицици“

Због презаузетости издавачким обавезама скоро три недеље нисам смогао ни времена ни енергије да одговорим на два горња саопштења. Замолио сам најзад уредника „Политике“ да из уљудности као и према Закону о штампи објави мој одговор. Мој наслов је био „О неистини да је моја књига 'Ругобе и лажи америчке демократије' - антисемитска". Десетог новембра 1995. је објављено као моје писмо уреднику:

НИСАМ АНТИСЕМИТА 10.11.'95 „Политика“

„Ко подгрева антисемитизам“, 18.10, „Сингер: 'О испадима антисемита мора да се поведе рачуна'", 19.10.

У „Политици“ од 18. октобра 1995. објављен је напис „Савез јеврејских општина Југославије оштро реаговао на написе у појединим гласилима. Ко подгрева антисемитизам? Велики публицитет који је добила књига Ратибора Ђурђевића у СЈОЈ процењен као антисемитизам. Слични напади догодили су се неколико пута у последње две године.”

Сутрадан је „Политика“ објавила и други чланак, са истом темом и сличним садржајем, опет на три полуступца, „Разговор са председником Савеза јеврејских општина Југославије. Сингер: О испадима антисемита мора да се поведе рачуна. Како Сингер објашњава оцену Извршног одбора СЈОЈ поводом публициитета који је у „Експресу“ и „Вечерњим новостима“ добила књига Ратомира Ђурђевића. У књизи се износе неистине.”

Ја сам живео 41 годину у Америци и радио седам година као друштвени радник и 34 године као доктор клиничке психологије. Ретко би ком трезвеном човеку пало на памет да сврста једног тако квалификованог човека у „антисемите”. У процесу размишљања предводника СЈОЈ изгледа да нешто није у реду. Непристрасни интелектуалац би ту брзо разазнао да се ради о емотивној, логички неоправданој реакцији неразумног, али моћног страха. За Јевреје, прогањане вековима и са (из Холивуда) потенцираним сећањима на нацисте, та узрујана реакција је природна. „Кога су змије уједале, тај се и гуштера плаши”. Мени је жао што су се неки Јевреји узнемирили, па можда и друге узбудили: мене су погрешно сагледали као тигра, а ја сам обичан човек, који се чак труди да буде хришћанин, тј. благородан. Знам да није лако живети у јеврејској кожи, па се извињавам што сам био повод тако великог, иако беспредметног страха. Ја не желим ни мрава да згазим, а камо ли човека.

У књизи „Ругобе и лажи америчке демократије” која је узбудила неке преопрезне Јевреје у СЈОЈ ја уопште не говорим о обичним Јеврејима, народу који се труди да проживи како најбоље може свој век на земљи, и међу којима - као у сваком народу - има и добрих и злих. Ја нисам и не могу бити непријатељ обичном човеку, ма ком он народу припадао. Али, ја јесам непријатељ зликовцима (интернационалним банкарима) који се крију иза јеврејског имена. Само у току последња три века ти криминални типови су у ратовима којима су манипулисали, у револуцијама које су организовали и финансирали, проузроковали смрт милиона и милиона људи.

Због ових обзира ја сам у својим књигама (више од три хиљаде страна у десет наслова) писао о тим злотворима човечанства између знакова навода („Јевреји”) или, касније Јудејци, да не би гнев, намењен тим нељудима, пао на недужне Јевреје.

Организација која је расточила Југославију и није желела да се завађени народи мирно разиђу под контролом је тих безбожних финансијских магната. Они преко српске, хрватске и муслиманске крви граде

свој Нови светски поредак - будућу страховладу над целом Европом. То су језиве истине, које г. Сингер назива неистинама.

Предлажем г. Сингеру да организујемо јавну расправу на телевизији, или у некој већој дворани. Нека он одреди своје стручњаке, а ја ћу своје, па нека публика пресуди шта је истина, а шта није.

*Рајибор М. Ђурђевић,
клинички психолог, Београд*

То је био само део мог одговора. Други део који нису објавили (можда зато што је садржао нека збуњујућа обавештења) је гласио:

БЕСМИСЛЕНОСТ ПОЈМА „АНТИСЕМИТИЗАМ“

Г. Сингер или новинар „Политике“ ме непромишљено називају антисемитом. Тај је термин изанђао и неприхватљив код људи способних за критичко расуђивање. Употребљавају га демагози и необавештени појединци. Ционистички политиканти су га измислили, окрутно занемарујући чињеницу да су Арапи исто тако Семити и то далеко бројнији од Јевреја. Ја немам ништа против Арапа и у том смислу не могу бити антисемита.

Други, још важнији моменат у овом случају је да већина данашњих Јевреја нису Семити. Огромна већина такозваних Јевреја (90% у самој држави Израелу) су Ашкенази, „источни“ Јевреји који су монголске расе, као што су Татари, Турци, Мађари или Финци. Ти „Јевреји“ су потомци Казара, народа на југу Русије, који је у IX веку примио јудејство, јер се није хтео приволети ни мохамеданству ни хришћанству. Казарску државу која је цветала од VI-X века, разорио је кијевски кнез Владимир. Ти „источни Јевреји“ су се растурили по Европи. (Види о томе књигу немачког Јеврејина, бившег комунисте, Артура Кестнера, „Тринаесто племе“.) У мојим књигама сам помињао извештај Америчког Јеврејина, Цека Бернштајна, о

прогањању правих Јевреја, Сефарда, у монголском народу који се зове израелским.

Треће, Јевреји много греше што у своје сународнике убрајају нихилистичке Јудејце, који господаре Америком и Европом. Ови сатанисти нису *хтели* да спасу несрећне Јевреје из Хитлерових концентрационих логора иако су то могли. Ти нељуди не хају ни за кога сем за своје великосветске амбиције и експлоатацију човечанства. Ја се борим против таквих огавних паразита, а не против Јевреја, ни народа ни појединаца, обичних Јевреја који о томе ништа не знају.

Г. Сингер призива државну цензуру и притисак

Г. Сингер је вероватно живео у титовској Југославији. Пошто је преживео, претпостављам да није био непријатељ комуниста. Али, зар му као човеку није било доста једноумља и полицијске државе? Он у „антисемитске испаде“ сврстава не само уништење синагоге у Загребу и јеврејског гробља у Сарајеву, који то јесу, већ у „антисемитизам“ убраја и чланак студената теологије о револуционарним активностима Јудејаца у многострадалној Русији под бољшевицима, као и моју књигу о патњама америчких хришћана, противника јудејске доминације над Америком, над медијима и интернационалним форумима. (Садашње санкције и сатанизација Срба су само мањи преступи међу злочинима Јудејаца у целом свету.)

СЈОЈ се жали у саопштењу које г. Сингер цитира, да „антисемитски [вербални] напади пролазе готово без икаквих реакција надлежних државних органа. ... Јевреји очекују да надлежни државни органи... онемогуће антисемитско деловање.“ Изгледа да г. Сингер носталгично призива период робовања Титу, јер је „у време СФРЈ, по речима г. Сингера, антисемитизам био скоро искорењен.“ Колико ја знам, и свака слобода мишљења (сем по комунистичком пропису) била је искорењена. Не могу овим поводом да пропустим да споменем г. Сингеру да је у бољшевичкој управи, која се састојала од 90% Казара, „анти-

семитизам“, макар и у облику шале, био кажњаван смрћу или робијом у Сибиру.

Надам се да ће се г. Сингер покајати за свој напад на мој наводни антисемитизам, и придружити се човекољубивом табору антијудејских бораца.

*Др. Рајнбор - Рајко М. Ђурђевић,
клинички психолог*

Хвала им за оно што су у „Политици“ учинили. У земљи у којој Амерички устав захтева да се да прилика онима који су јавно нападнути да се јавно и бране, не би објавили никакав одговор од неког ко је јавно или тајно проглашен „антисемитом“. У Јудео-Америци је сваки пропис - кад се ради о материји која се не свиђа тајним владарима - већ давно стављен ван снаге. Нови светски поредак је тамо већ успостављен (није ништа боље ни у демократијама Британије, Француске, Немачке, Бенелукса, Шведске, Канаде.) Агенти јудео-масонерије су у име високих начела хуманости и толеранције протурили своје „hate laws“, „законе против мржње“. Истина, ту се мисли само на мржњу против Јевреја, иако је то скривено под општим човекољубивим изразима. Иначе, у горе поменутих земљама, бар што се тиче Срба, ти хумани закони су били суспендовани: свако је могао писати с мржњом према Србима, њих су органи јудео-масонерије (УН, Уједињена Европа, НАТО итд) колико су хтели могли јавно да нападају и чак траже бомбардовање српске деце, жена и војника у Републици Српској.

Напад академика Љубе Тадића

„Политика Експрес” је 23. октобра 1995. објавила подужи чланак који је потписао Љубомир Тадић, председник Друштва српско јеврејског пријатељства. Напад је био насловљен: „Реаговање на два текста о књизи ’Ругобе и лажи америчке демократије’. ОЛИЊАЛЕ ПРИЧЕ. Каква је стварна природа Ђурђевићевих хришћанских уверења на која се тако упадљиво позива.”

РЕАГОВАЊЕ НА ДВА ТЕКСТА О КЊИЗИ „РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ”

Олињале приче

- Каква је стварна природа Ђурђевићевих хришћанских уверења на која се тако упадљиво позива

„У „Политици експрес” (субота 7. и недеља 8. октобра), објављена су два текста поводом књиге др Ратибора Ђурђевића „Ругобе и лажи америчке демократије”. Оба текста представљају срдачну препоруку за овај спис, јер у њима нема ни речи критике или оспоравања било које ауторове тезе. А по ономе што је објављено она изискује веома оштру критику. Изискује и заслужује. У томе почива разлог овога дописа.

Нема никакве сумње да америчка демократија у овом часу заслужује највеће могуће оспоравање. Може се чак поставити питање: шта је остало од славне демократске традиције једног Џеферсона или Линколна, имамо ли у виду бруталне интервенције

америчке војне силе широм земаљске кугле после Другог светског рата, посебно у Вијетнаму и против Срба у Републици Српској! Наш народ не треба никада да заборави, нити да опрости Сједињеним Америчким Државама за непријатељску политику коју против њега систематски воде од распада претходне Југославије. Нема такође никакве сумње да су одређене јеврејске организације у САД и појединци, нпр. у Француској (Бернар Анри Леви, Ален Финкелкрот, Андре Гликсман, Кушнер и други) испољили у више махова невиђену мржњу и ароганцију према српском народу, учествујући у ширењу организоване јавне лажи у свету, изазивајући, пропагирајући и оправдавајући милитаризам НАТО. Свеједно, књига доктора Ђурђевића и панегирик који јој је посвећен заслужује оштар прекор и протест. Господин Ђурђевић, за кога се каже да је провео четрдесет година у САД а сада се вратио у земљу да би објавио ову књигу*, тврди да је амерички народ „развлашћена већина“, „којом управља јудејско-банкарска и масонска интернационална мањина“ која „тежи да потчини све народе, угуши им националну свест и веру и створи Нови светски поредак са новом сатанистичком религијом и тако овлада светом“. Ова Ђурђевићева тврдња неодољиво подсећа на чувени фалсификат „Протоколи сионских мудраца“, с тим што су у њој спрегнути јеврејство и масонство. Све даље његове тврдње само су понављања старих прича о „јудеомасонству“ које закулисним радњама и светским сплеткама изазива „сукобе, револуције и ратове“. Тако је Ђурђевић и Франклина Д. Рузвелта, „првог Јеврејина у Белој кући“ означио као „симпатизера комунизма“. А Зигмунд Фројд је за овог

* Господин академик Тадић очигледно није пажљиво проучио материјал на који је тако јетко реаговао. Ја се нисам „вратио у земљу да бих објавио ову књигу.“ Госпођа Вишња Вукотић изричито каже да сам се вратио да бих „помогао у обнови и буђењу православне свести међу младима у Србији“. То је за мене важан разлог. А објављивање ове књиге (и других књига, ако Бог да) је у поређењу са хришћанском и православном мисијом, од споредног значаја.

клиничког психолога „један од идеолога те атеистичке и антихришћанске јеврејске мисли, а фројдизам је главни метод за испирање мозга и претварање америчке нације од површно хришћанске у површно атеистичку”.

У тексту који је објављен 7. октобра стоји да су књиге господина Ђурђевића „антимасонске и антијудејске, али не и антисемитске”, јер за „ученог” доктора појам „јеврејски није исто што и јудејски”. Зар после свих исказа његових који су наведени (а ми овде поновили) та изјава може уверити ма кога озбиљног да аутор књиге „Ругобе и лажи америчке демократије” није антисемита? И то вулгарни. Пошто тако супротставља Јевреје и хришћане, питамо ученог доктора да ли му је познат у науци општеусвојени назив „јудео-хришћанска цивилизација”? Зна ли он да међу масонима има највећи број хришћана, па међу њима, и Срба?

Нашем народу, у доба великог историјског искушења, нису потребна оваква омамљујућа средства већ само дела која помажу трезвено суочавање са стварношћу. Тако, на пример, треба знати да иза монструозне силе НАТО и тзв. војно-индустријског комплекса стоје моћни **нејеврејски** кругови Американаца, Немаца, Француза, Енглеза, Италијана, Холанђана, Белгијанаца и многих других, а поврх свега свемоћне мултинационалне компаније. Таква сазнања су потребна у овом часу, а не заводљиве приче које су се одавно олињале у историји. Када би др. Ђурђевић био савестан интелектуалац, он би, као некадашњи грађанин САД, морао да се у критици посрнуле америчке демократије позове на једног Ноама Чомског „Шта то у ствари хоће Америка?” или Хане Арент „Истина и лаж у политици”. А Чомски и Арент су **амерички Јевреји** и њихова дела су преведена на наш језик. Таквих савесних Јевреја у Америци и у свету има још, па ћу овом приликом поменути и име Јоханана Раматија из Израела и Џона Ренца из Њујорка који су америчку политику према српском народу изложили беспштедној критици, дубљој и истинитијој од ове др Ђурђевића.

Дозволите ми да се осврнем на још једну тврдњу поменутог аутора. Наиме, др Ђурђевић износи „потресно сведочанство о малтретирањима једног од најзначајнијих америчких песника Езре Паунда”. За њега каже да је „ни крив ни дужан и при чистој свести” провео „тринаест година... у лудници само зато што је ‘сувише знао’ о пљачки и подривању хришћанске Америке”. Међутим, Ђурђевић **прећуткује чињеницу да је Езра Паунд био истакнути амерички фашиста**. Зато се морамо упитати: каква је стварна природа Ђурђевићевих хришћанских уверења на која се тако упадљиво позива?

Поштована редакцијо, шаљући вам овај допис с молбом да га што пре објавите, слободан сам да вам доставим и протестно писмо десет истакнутих јеврејских интелектуалаца из Београда, које су, заједно са врховним рабином Југославије Цадиком Даноном, упутили Америчком јеврејском комитету, а прочитано је на недавном српском протестном скупу пред Белом кућом у Вашингтону и одушевљено поздрављено од присутних Срба и њихових јеврејских пријатеља на том скупу. Уколико објавите оба текста, уверен сам да ћете тиме дати свој допринос сагледавању целе истине коју огавна антисемитска књига др Ратибора Ђурђевића замагљује и угрожава.

*Љубомир Тадић, председник Друштва
српско-јеврејског пријатељства*

Г. Тадић је као доказ да су моји наводни напади на Јевреје неправични, приложио извод из писма Друштва српско-јеврејског пријатељства америчком јеврејском комитету. Чини ми се да су то све узалудна понављања. Нико не би ни помислио да су Јевреји из Југославије могли прећи ћутке преко неоправданих напада на српски народ у медијима Евро-Америке. А чак и (просвећени) франци знају да су ти медији у рукама јудео-масонских моћника.

Сетио сам се једног писма које су на почетку Хитлеровог режима писали из Немачке Јевреји - бивши ратници Кајзерове војске. Они су били искрени, али су се њихови сународници у левичарској Америци оглушили о ту молбу да престану са сатанизацијом нациста и позивања на бојкот немачких индустријских производа. (Другим речима да обуставе „санкције” оног времена.) Југословенски Јевреји су молили искрено за човечност према Србима, али их њихови демонизовани једноверници у Америци нису хтели ни чути и наставили су са позивима за сурово кажњавање Срба.

МОЈ ОДГОВОР АКАДЕМИКУ ТАДИЋУ

Доле прикључујем свој одговор на неучтиво писмо г. Тадића. У уздржаној љутњи, написао сам читав чланак (9 куцаних страна са проредом). Обележио сам делове писма који су могли да буду изостављени. Уредник је одбио да га објави. Скратио сам текст на, од прилике, дужину Тадићевог писма и упутио га уреднику „Политике Експрес”, г. Милу Кордићу. Предложио сам му да мој одговор одштампа макар и још краће. Позвао сам се и на Закон о штампи и саопштио му да ће, ако дође до суда, тај скандал само изазвати веће интересовање за „Ругобе и лажи америчке демократије” и да скандал неће послужити јеврејским жељама да се књига пригуши и онемогући.

Ево те дуже верзије писма уреднику:

ПОВОДОМ ЧЛАНКА „ОЛИЊАЛЕ ПРИЧЕ”, РЕАГОВАЊЕ НА ДВА ТЕКСТА О КЊИЗИ ‘РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ’

Г. Љубомир Тадић, председник Друштва српско-јеврејског пријатељства, осудио је оштро и увредљиво моју књигу „Ругобе и лажи америчке демократије”.

И Срби и Јевреји се лако узрујавају, претерују у својим реакцијама, неуротично и брзоплето виде и оно што не постоји. Г. Тадић ме оптужује да сам „вулгарни антисемита“, да нисам „савестан интелектуалац“, да „супротстављам Јевреје и хришћане и да треба да се разјасни (раскринка?) „природа Ђурђевићевих хришћанских убеђења“.

Одвело би ме далеко ван оквира једног новинског чланка ако бих хтео да одговорим на питања, неосноване тврдње и инсинуације господина Тадића. Кажу ми да је он „академик“. По квалитету његових реакција, које су на нивоу просечног београдског интелектуалца, не знам шта уопште да мислим о појму „академик“.

Хтео бих прво да изразим своје симпатије према њему као председнику Друштва српско-јеврејског пријатељства. У свим народима на Западу (још више на Истоку) постоји прилична мера непријатељства према Јеврејима као народу, иако међу оплеменењим људима нетпрељивост није уперена и према појединцима Јеврејима. Претпостављам да је и г. Тадић такав племенити Србин који је имао моралне храбрости да се идентификује са паћеничким и сурово прогањаним јеврејским народом.

Ја нисам противник, а још мање мрзитељ Јевреја као народа, иако ме г. Тадић јетко и непромишљено назива „вулгарним антисемитом“. (У шали бих ја њега могао са истим правом назвати „вулгарним анти-антисемитом“.) У мојој аутобиографији „Наш живот, Божје ткање“ која ће ускоро бити објављена, описао сам своје гађење према нацистичком режиму после увида у нељудски поступак нациста према Јеврејима. Давне 1938. по завршеним студијама у Британији, при повратку у домовину, посетио сам Вормс у рајнској области и наишао на јеврејску четврт. Никада нисам заборавио ту страхоту у коју је човек човека гурнуо. (Нисам ни слутио да ће само три године касније исти ужас снаћи моје Србе у усташкој Хрватској, а шест година касније и српске домаћине некомунисте у „ослобођеној“ Југославији. Ја саосећам са јеврејским паћеницима и жао ми је што су се узнемирили због моје

борбе против сатанских јудео-банкара, покровитеља јудео-масона и злочиначког комунизма.

Да размотримо ближе израз „антисемитизам”. Чудим се да г. Тадић показује такву некритичност. Па зар он није свестан да је „антисемитизам” као појам бесмислен? Како је могао да превиди да су и Арапи Семити, а не само Јевреји? Зар се г. Тадић саглашава са јеврејском дрскошћу да занемарује далеко бројнији нејеврејски огранак Семита, као и чињеницу да су садашњи Израелци најгори пример антисемитизма због бруталног прогањања Палестинаца, Либанаца и других Арапа?

Да наведем пример из савременог Израела о бесмислености изрази „антисемитизам”. Пре десетак година јеврејски конзервативци „хасиди”, (тј. праведни или побожни Јевреји”) су захтевали да се суботом заустави саобраћај и сав рад у Израелу, јер Мојсијев закон (у фарисејском тумачењу) забрањује физички рад и кретање у јеврејски Дан Господњи, суботу. Раднички синдикат на аеродрому у Тел Авиву није хтео да послуша круте конзервативце и одбио је да се потчини фундаменталистичкој јеврејској ревности. Питање је дошло до парламента. Посланик строге партије је напао особље аеродрома и осудио их као „антисемите”!

Као академик. г. Тадић је морао да зна једну још поразнију чињеницу везану за измишљотину названу „антисемитизам”. Око 90% Јевреја у целој свету, па и у држави Израелу, *уошшице нису Семити*! Они су Монголи, Татари, етнички сродни Турцима или Мађарима. То су Казари, народ који је имао велику државу од VI до X века после Христа у садашњој јужној Русији. Њихов кан (краљ) је у IX веку примио јудејску веру и за њим и народ. Кад им је руски кнез Владимир разорио државу, они су се растурили по Европи под називом источни Јевреји, Ашкенази. (И данас у Израелу ти Ашкенази прогањају праве семитске Јевреје, Сефарде).

Јеврејски писац, Артур Кестлер, раскајани комуниста, објавио је књигу „Тринаесто племе”. Легенда о овом тринаестом јеврејском племену је

кружила у Средњем веку и говорила о изгубљеном израиљском племену, које се одвојило од дванаест племена која су остала у Обећаној земљи. Кестлер указује на иронију да је антисемита Хитлер замишљао да уништава Семите, а његове жртве су у ствари били несемити талмудске религије, тј. немојсијевске вавилонске јереси, која се прикривала под плаштом јеврејске вере.

Иако је г. Тадић пријатељ Јевреја, није требало да наивно прихвати уобичајено незнање о Талмуду. (Ја му то не пребацујем грубо, јер то незнање дели 99% интелектуалаца у Евро-Америци. Свима њима је мозак испран водећом секуларистичком, тј. јудео-масонском идеологијом).

Знам да постоје непотпуна, „очишћена” издања Талмуда за гоје - то је назив који талмудисти примењују за хришћане, а што на јеврејском значи стока, марва. Као учен човек који је заинтересован за јеврејство и несвети Талмуд, могао је да прочита бар књигу Елизабете Дилинг, која је доживела више издања у Америци, *The Plot Against Christianity*”, „Завера против хришћанства”. Госпођа Дилинг је у тој књизи пружила факсимиле страница „Вавилонског Талмуда”, са неизостављеним скандалозним „поукама”. Други писац, Јеврејин, који је, згађен, напустио јеврејство и постао хришћанин, Бенџамин Фридман, у књизи „*Facts are Facts*”, „Чињенице су чињенице”, посведочио је о огавној страни Талмуда: дозвољава се сексуална злоупотреба деце, чак и беба, женске деце до три године, мушке до девет година; содомија, сексуални однос са животињама, не сматра се великим преступом; убиство хришћанина се препоручује, под условом да је добро скривено; пљачка гоја се сматра врлином. У писму Друштва српско-јеврејског пријатељства које је штампано уз напад на мене, помиње се да је „Талмуд ризница хуманистичке мудрости и најплеменитије етике”. Нека читаоци сами пресуде о степену обавештености г. Тадића. Даље разматрање Талмуда читаоци ће наћи у мојој недавно објављеној књизи „Атеистичко-нихилистичка кампања против Мојсија, Христа, Бога и Светог Писма”.

Интелектуална ситуација у погледу јеврејског питања у Евро-Америци ме неизбежно подсећа на причу (алегорију) сјајног данског приповедача Ханса Андерсена, „Царево одело”. Био један цар чији су срећни поданици и најутицајнији дворјани усаглашено мислили. У то срећно царство једноумља дођоше једног дана два човека који се представили као изузетно вешти кројачи. Цар прихвати њихову понуду да му санију раскошно ново одело. Шили су ови мајстори, обигравали око цара, мерили и пробали. Било је то специјално, невидљиво одело. Дворјани су се значајно погледали, нешто шапутали, али су сви гласно изражавали дивљење за тако изванредно кројачко постигнуће. Кад су мајстори казали да су завршили посао, цар им је платио и онда наредио да га провозају градом у новом оделу. Парада је најављена и грађани су напунили улице којима ће поворка проћи. Сви су плескали тако лепо обученом цару, помало су се загледали у некој недоумици, али су сви сложено признавали да је одело било заиста необично лепо. На једном углу улице, неки дечкић узвикну својој мами: „Па на цару нема никаквог одела!” И мама и остали грађани ућуткаше ово несносно дете и поворка оде градом уз плескање задовољних грађана.

Да не остављам значење Андерсенове приче нагађањима просвећених читалаца и да без увијања искажем свој увид о улози јудејских финансијера у западном свету. Средином XVII века јудејски банкар, већином из Холандије, платише пуковнику Кромвелу да води рат и обори парламент и Краља. Ускоро легално одсекоше главу непокорном хришћанском краљу и доведоше послушнијег човека на престо. И од тада перфидни Албион служи више интересима јудео-банкара него британском народу. Њихова најподлија улога је потајно успостављање комунизма у свету. Крајем XVII века јудејски банкар су већ руководили централном банком која се ипак звала *Bank of England*. Круна је добила 10.000.000 фунти у акцијама и велико британско царство је засновано за идућих 250 година.

Сто година касније се откотрљала са гиљотине глава француског краља. Погубили су га атеистички,

антихришћански масони, а цео су подухват револуције финансирали из Енглеске. Досетите се сами ко је дао те милионе златника. Од тог времена па до данас, то зна велики део Француза, Француска је била и остала земља под управом јудео-масонерије, атеистичке ложе *Гранд Оријент*.

Сто двадесет пет година касније, јудео-банкари из Америке и Енглеске платише за бољшевичку револуцију у православној земљи Русији. Цара и његову породицу убише јудејски револуционари. (О тој се чињеници не може спорити - постоје тзв. беле књиге западних влада). Године 1913. су јудео-банкари преузели централну банку Америке, и први јој је директор (као и сви остали до данас) био Јудејац Варбург. Они су финансирали „зајмове” да би се водио најкрвавији од свих ратова у историји. Тај Светски рат је одувао и Хабсбурге и Хоенцолерне с престола. Европска хришћанска елита била је елиминисана.

Версајски „мир”, по директивама јудео-масона, припремио је Други светски рат. Једини добитници те друге безочне кланице били су бољшевици. Прокмунистички јудејски навијачи са комунистичким симпатизером, Јеврејином Рузвелтом, предали су источну и југоисточну Европу на немилост бољшевицима. Обезглавили су националистичке предводнике и у Западној Европи. Сад смо у фази Новог светског поретка - тираније банкара кроз контролу новца, медија, и, наводно, демократских политичких система.

Насупрот грађанима испраног мозга, ми видимо и сведочимо да цар нема одела на себи. Г. Тадић и његови једномишљеници тврде да је цар обучен у раскошну одећу. Неко је у заблуди.

Г. Тадић изражава сумњу о горњим подацима. Он своје „знање” црпи из чињеница које је сазнао из јудео-масонских уџбеника и књига. Ако жели, мени би било драго да *ошворимо јавну расправу о овим чињеницама пред ученим скуповима или на телевизији - да нека слушаоци и гледаоци одлуче шта је истина.*

Да се на крају осврнем укратко на неке неосноване инсинуације и тврдње Г. Тадића. Он замера нашем

новинару, Г-ђи Вишњи Вукотић, што није мојим тврђењима супротставила „чињенице” успостављене путем јудео-масонске контроле над образовањем, издаваштвом и медијима. Она је вероватно очекивала да ће се јавити званични представници јудео-банкарских интереса са секуларистички утврђеним чињеницама, па што би губила време на бесмислен посао? Она је само изнела моје тврдње без извртања - и тако је савесно извршила своју професионалну дужност. (У „демократској” Јудео-Америци та би је савесност коштала запослења. У нашој посткомунистичкој Србији још се сме говорити и писати о истинама неподобним са јудео-масонског гледишта.)

Г. Тадић ме оптужује да сам „спрегнуо” јеврејство и масонство. То је нетачно из два разлога. Прво, ја нисам спрегнуо јеврејство, већ јудејство са масонеријом. Јудејци су зли Јевреји, који нису Јевреји уопште, већ атеисти и сатанисти. Ја сам у својој тетралогiji „Савремени ликови Сатане” цитирао опширно рабина Др. Марвина Антелмана, који говори о злу и страдањима које су ти атеистички Јевреји-нејевреји нанели јеврејском народу. (Он их зове JINOS, Jews in Name Only, Јевреји само по имену). О мафијашима не треба говорити као Италијанима, ни о нацистима као Немцима, ни о болшевицима као Русима или Србима. То су изроди тих народа и не треба их назначивати као припаднике недужних народа. Из истих разлога и ја покушавам да држим одељено криминалне Јудејце од јеврејског народа: а међу овима, као у сваком народу, може бити и добрих и рђавих људи.

Друго, што се спрегнућа Јудејаца и масонерије тиче, молим Г. Тадића да погледа моју документацију у књигама које се преводе с енглеског, а нарочито „Прекасна хришћанска побуна: за слободу Американаца од уљеза” (*Christian Revolt, Long Overdue: Toward American Freedom from Aliens*, 1990).

Тезу о „развлашћеним Американцима” нисам ја измислио ни предложио. Учинио је то Др Вилмот Робертсон, који је згађен Америчком сервилношћу и кукавичлуком пред јеврејским и јудејским моћницима, дао оставку на положај универзитетског професора. Он је написао књигу *The Dispossessed Majority*”

(„Развлашћена већина”) и уређује високо квалитетан часопис „*Instauration*” („Утемељење”). И књигу и часопис топло препоручујем Г. Тадићу као извор обавештења која му очигледно недостају.

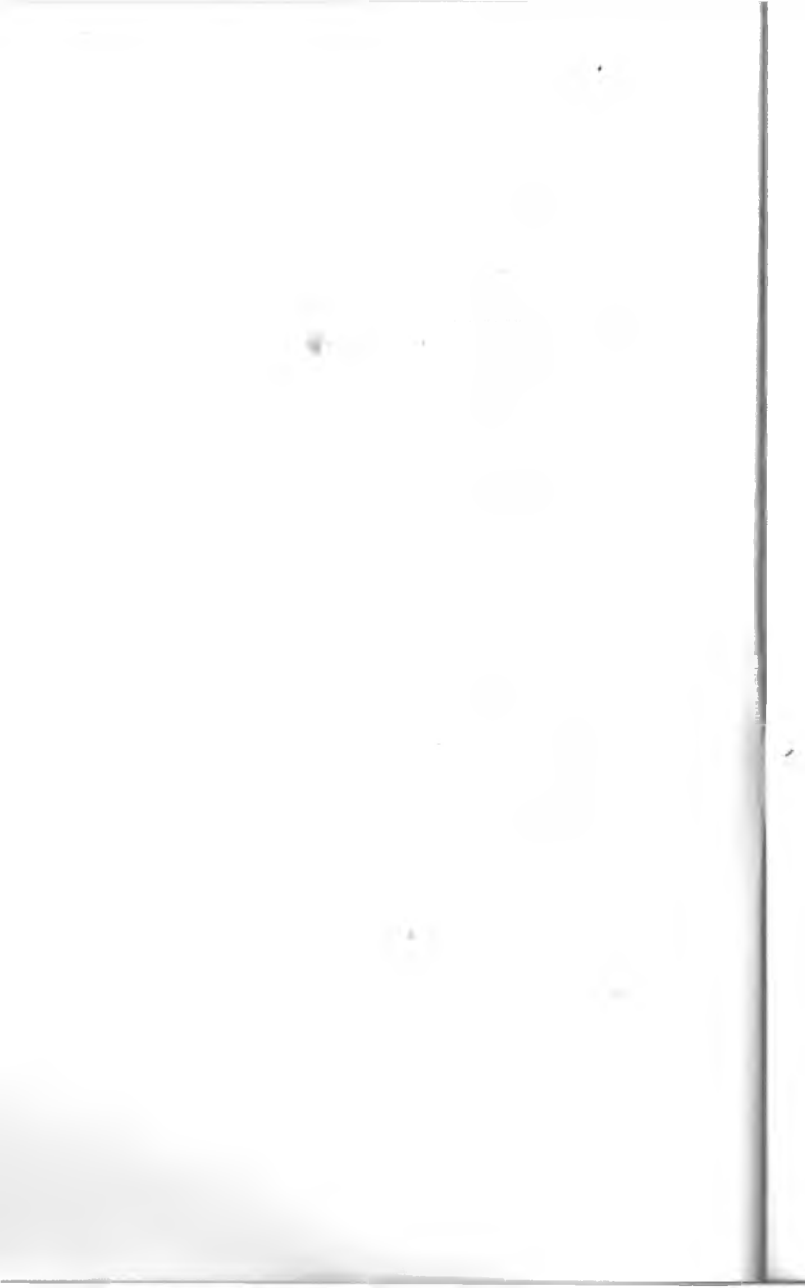
Такође, ја не „супротстављам Јевреје и хришћанство”, како пише Г. Тадић. Ја супротстављам, на једној страни, наследнике фарисеја, атеистичке „рабине”, као вечне непријатеље Христа и Његове Цркве и, с друге стране - развлашћено хришћанство. У збирци чланака који ће се појавити идућег месеца, под насловом „Србин повратник међу Новосрбима”, имам и један чланак „Јерес која је потиснула хришћанство”. Ту говорим о јереси секуларизма (јудео-масонске идеологије) као победнику над површним хришћанством на Западу. Ја не „супротстављам”, већ звоним на узбуну хришћанима којима су јудео-масони испрали мозак кроз антихришћанску културу, политичке смицалице и јудеизовано школство.

Једну тврдњу г. Тадића строго осуђујем и чудим се. збрци појмова у коју се запleo. „Зна ли он (мислећи на мене) да међу масонима има и највећи број хришћана па, међу њима и Срба?” Знам, г. Тадићу, и жалим. Нису то никакви хришћани, већ су то издајници хришћанства, као што су Јудејци издајници мојсијевства, *ЈИНОС*. Не може нико бити јудео-масон и хришћанин, јер, као што је Христос рекао, не можемо служити два господара. „Шта има заједничко Христос са Велијаром?” (Сатаном), пише у Новом Завету.

Даље, питамо „ученог” доктора, иронично пише Г. Тадић, „да ли му је познато у науци опште усвојени назив 'јудеохришћанска цивилизација'?” На жалост, јесте ми познат. Ту се ради о злонамерној „научној” збрци појмова. Јудејци, као атеисти и нихилисти, подметнули су тај појам да збуне гоје. Ако би се радило о Мојсијевско-хришћанском, тј. старозаветном и новозаветном споју, то би ме радовало. На жалост, Јудејци су издајници божанске мисли Старог Завета и они се не могу спојити са Христовим учењем. Било би то као „Сатанско-хришћанска цивилизација”. Европска то и јесте, али зар би требало ту збрку разјашњавати једном академику?

Још се горе г. Тадић обрукао својим коментаром о Езри Паунду као „фашисти”. Такав коментар би био достојан неког провинцијског левичарског политиканта. Ову тврдњу мора да је подметнуо неки недовољно изграђени извештач. Г. Тадић очигледно није читао моју књигу и руководи се извртањем истине. Израз „фашиста” се тако „олињао” у комунистичкој пракси да сам изненађен да се академик повео за тако површним сврставањем. Шта вам би, г. Тадићу? Езра је био противник јудео-банкарских експлоататора народа и криминалних ратних хушкача. Ја сам у целом једном поглављу књиге „Ругобе и лажи америчке демократије” писао о ниском и неуротичном карактеру јеврејских интелектуалаца који су прогонили недужног песника. Признајте да сте се обрукали, па ће вам и Бог и људи опростити, јер се сви понекад понашамо као гоји.

На крају да додам и коментар о контексту у коме се одвија то размимоилажење између нас двојице. Српска демократија (каква је - таква је), слободнија је од хваљене америчке. Оваква дискусија се не би могла водити у Јудео-Америци као ни у јудаизованим земљама Британији, Француској, Немачкој, Канади и другим државама под јудео-масонском диктатуром. Јудејци су успели да у тим некадашњим земљама хришћанске слободе протуре тзв. *hatelaws*, законе против мржње, и да диктаторски спутају слободу говора у погледу јудео-масонских злоупотреба. У име наводне заштите мањина, владајућа мањина у Евро-Америци је укинула слободну и одговорну критику јудејских злоупотреба и пакости. Али кад јудео-масонски Нови светски поредак дође и на ове наше просторе, те слободе неће бити. „Радите док је дан,” заповедио је Христос и мени и Вама, г. Тадићу, ако нисте отпадник од вере православне.

Иносјрани дописник прошвечи академику

„Вечерње Новости” од 22. октобра 1995. доноси чланак г. Дејана Лукића, свог дописника из Америке, а сада из Лондона. Г. Лукић као да је уместо мене одговорио нетачним или полуистинитим тврдњама г. Тадића:

Новости. Реаговања

**ПОВОДОМ ЈЕДНОГ САОПШТЕЊА САВЕЗА
ЈЕВРЕЈСКИХ ОПШТИНА ЈУГОСЛАВИЈЕ**

ОД КОГА ДОЛАЗИ МРЖЊА

Није свака критика Јевреја или јеврејског постављања према Србима у садашњој југословенској трагедији неминовно израз антисемитизма • Драматичан утицај америчког и јеврејског лобија на демонизацију Срба • „Новости” нису новина из тог „вица”

САВЕЗ јеврејских општина Југославије објавио је 15. октобра кратко саопштење у коме упозорава на „ширење антисемитизма, једног од видова подстицања расне, верске и националне мржње у Србији и Југославији”.

Савез јеврејских општина узима као најновији пример потврде изречене тезе књигу доктора Ратибора Ђурђевића „Ругобе и лажи америчке демократије” и „публицитет који је она добила у високотиражним новинама „Вечерње новости” и „Политика експрес”, изражавајући огорчење и забринутост југословенске јеврејске заједнице што антисемитски испади у Србији и Југославији „пролазе

готово без икаквих реакција надлежних државних органа и политичких фактора истовремено наносећи велику политичку штету Србији и Југославији у свету”.

Под претпоставком да је теза о појавама антисемитизма у Србији одржива, а ми ценимо да је, у најмању руку, дубиозна, Савез јеврејских општина покренуо је, у оно мало речи наведеног саопштења, крупно национално питање и осетљиву тему.

Прегрејано реаговање

АЛИ, најпре о „антисемитизму” „Новости”. Наш лист је недавно објавио разговор са др Ђурђевићем, у коме је он изнео рефлексије на његову књигу за коју сам каже да нема никакве везе са антисемитизмом. Ђурђевић је преко три деценије проучавао суштину и систем деловања америчке „демократије” и његова основна теза је, слободно интерпретирана, да је реч о великој фарси у којој крупну, ако не и кључну улогу, игра оно што он назива „Јудео масонством”.

Простор уступљен разговору о књизи „Ругобе и лажи америчке демократије” нема, такође, никакве везе са антисемитизмом, поготово са „антисемитизмом” нашег листа. „Новости” ће по истом критеријуму објавити рефлексије о Хитлеровом „Мајн Кампфу” уколико би оне имале да понуде нешто ново од до сада већ виђеног.

Југословенски Јевреји би требало да буду мање осетљиви, а више критични према мишљењима и погледима који, априорно, не одражавају њихову слику и поимање збивања и догађања.

Јер, ако у Србији и Југославији заиста има ту и тамо иступа и написа који могу да иритирају јеврејско расположење и изазову њихово узнемирење и зебњу, опасно је и неупутно аутоматски прибегавати високонапонској механици антисемитизма. Зато што је могуће да се ради о критичком, спонтаном реаговању на актуелно јеврејско постављање у целини према српском питању у последње четири године од избијања драме распада Југославије.

Ту би Јевреји, међу њима и југословенски, требало, такође, себи да поставе нека питања пре него што испоруче пресуду о антисемитизму других.

Порука нобеловца Визела

ОВАЈ аутор је неколико последњих година извештавао из САД и био невесели сведок ситуације у којој је јеврејски став био драматичан фактор демонизације Срба и опредељења америчке администрације да Србе прогласи васколиким и искључивим злом балканског сукоба.

Шеф лобистичке фирме „Радер и Фин” која је, за замашне суме долара, вршила пропаганду у корист муслимана и Хрвата, остаће записан по оној чувеној изјави: „Онога тренутка када смо за нашу ствар(!) придобили Јевреје* у Америци битка (против Срба) је била добијена”.

Да се подсетимо и нобеловца **Ели Визела**: на свечаном отварању музеја Холокауста у Вашингтону, Визел је пришаптао Клинтону да „нешто учини”, да удари по Србима, јер је Визел, вративши се управо из посете Југославији „открио” низ концлогора у којима Срби муче муслимане и Хрвате. Док је то говорио Клинтону, на којих десетак метара од њега седео је власник „Повјесне збиље”, човек који је од српског и јеврејског страдања у Јасеновцу „знанствено” начинио мали фунебрални киндергартен. Елију то није сметало. А Срба на церемонији није било.

Јевреј Рој Гадман је „измислио” концлогор у **Омарској** и зато добио **Пулицерову награду**.

Јевреј Ентони Луис у „Њујорк тајмсу” је психопатски антисрпски избаждарен до мере да позива на „арапско-јеврејску”(!) фалангу против српских убица и агресора.

* Према појмовима које ја заступам, не бих рекао „придобили Јевреје”, већ лажљиве Јудејце са који би за \$10.000 или \$100.000 продали и свог рођеног оца. Ти „стручњаци” за „public relations” су овејани опсенари „јавног мњења”. Они су прави, бескрупулозни талмудисти, блиски сродници др Гебелса.

Јевреј Френк Сесно у CNN нанео је истини о збивањима у Југославији више зла него и сам рат...

Да ли да спомињемо „филозофа” типа Левија у Француској, скандалозно писање „Церузален поста” у Израелу итд.

Избачени из музеја

ПРОШЛОГ месеца 4.000 Срба је демонстрирало у Вашингтону против америчке политике према Србима. Једна њихова делегација била се упутила до Музеја Холокауста, али је отуда, с ноге на ногу, била избачена на улицу. Званични представник Музеја изјавио је осорно да са Србима нема шта да разговара.

А за све време медијског прогона Срба у САД нисам, на жалост, забележио да су наши Јевреји објавили у америчким медијима реч протеста у покушају одбране истине о ономе што се стварно збива. Макар онај део истине који (док историја не изнесе суд о остатку) каже да је неко зрнце правде и на српској страни.

Био бих хепи ако су то наши Јевреји заиста учинили, а моћни амерички Јеврејски савет спречио да се појави у Америци или дође до ушију и очију оних који тамо одлучују.

Јеврејски однос према Србима и српској ствари у овој најновијој српској трагедији, све у свему је невесела историјска епизода у дугим, присним, да не кажем братским, односима Срба и Јевреја. Стога, нека критичка реч или објављивање написа који није неминовно панегирик Јеховиној настви не мора да буде повод за аларм нити израз антисемитизма. Туреч треба доживети као критичко испољавање негације јеврејског актуелног постављања према српском питању. Следствено и појава једног написа у „Новостима”, у коме један аутор има неко мишљење о „јудео-масонству” није неопходно антисемитизам. „Новости”, поготову, нису новина из тог вица.

Дејан Лукић

Баш тих дана сам видео на телевизији интервју једне књижевнице из Израела, која је лепо говорила српски. Рођена је у Неготину и још се са радошћу сећа успомена на свој родни крај. Не знам више којим поводом, али она помену горњи чланак г. Лукића као најновији пример „антисемитизма” међу Србима. Очигледно је да се у јеврејским круговима свака критика јеврејских поступака, макар оправдана, ставља под рубрику „антисемитизма”. Госпођа је била интелигентна и образована, али није могла да превазиђе рефлексну реакцију коју су јудејски злотвори уградили у своје поданике. Опет се сетих зеца који побеже у Грчку.

ЈЕДАН НАШ ЈЕВРЕЈИН СЕ САГЛАШАВА СА МНОМ

Баш тих дана кад је паљба на мене изгледала најжешћа, г. Живан Хараван је изразио солидарност са мојим сазнањима о постојању „јудејских” банкара - криминалаца:

ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ ЂУРЂЕВИЋУ!

Оно што ја, као Јеврејин, годинама покушавам да саопштим јавности и због чега сам годинама на лошем гласу у елитним круговима Јеврејске заједнице у Београду и Југославији, Ви сте непогрешиво артикулисали Вашом књигом и Вашим писмом „Политици” од 10.11.1995. године.

Обзиром да је то била табу тема и још увек је, а управо њено јавно покретање има за циљ дистанцирање јеврејског народа од јеврејске елите, што

је управо најпоштенија и права борба против анти-семитизма, обзиром да још много тога моја маленкост жели да каже и јавно саопшти, осећам велику потребу да са Вама ступим у контакт, пружим Вам пуну подршку и предложим, наравно, ако Ви то прихватите, сарадњу и утврђивање заједничке стратегије и варијанте јавног иступања.

Остајем са великим поштовањем према Вама, великом жељом и надом да ћете ми се јавити.

Живан Хараван,
Београд

У време угроженог хришћанства и православља и рата против Христове вере и Цркве предлагемо и свим другим светосавским издавачима да овим знаком обележе књиге и часописе, који су безпоговорно у складу са православним истинама и нн гересима. Тако ће читаоци знати да се књига издаја из мноштва секуларистичких и про-сатанистичких списа који бесомучно плаве нашу културу и загађују свест православних Срба.

Др Ратибор Ћурђевић (1915, Ристовац) студије започете у Београду завршио је 1938. у Единбургу, где је дипломирао шумарство. По повратку у отаџбину, две године је радио као секретар Хришћанске заједнице младих људи. На том послу га је затекла нацистичка окупација и грађански рат који су започели комунисти. До 1943. био је ангажован у Националној служби рада генерала Милана Недића.

При Врховној команди КВуО Ратибор Ћурђевић је био предавач у мисионарско-идеолошком одсеку. Када је нацистичку сменила совјетска окупација, повлачи се и ради у избегличким логорима у Италији и Немачкој као секретар Светске хришћанске заједнице младих људи. У то време припремио је енглеско-српски и српско-енглески речник.

1950. прелази у Америку, и бави се социјалним радом у Чикагу и, касније, у Денверу. Магистрирао је на колеџу George Williams у Чикагу из области групног друштвеног рада. Докторат из клиничке психологије добија на универзитету Денвер (1958) и ради као психолог у Школи за малолетнице.

Добио је диплому медицинског факултета Бечког универзитета на студијама логотерапије, коју је водио њен оснивач, проф. Виктор Е. Франкл. 1975. добио је специјални статус Diplomate in Clinical Psychology, American Board of Professional Psychology. Објавио је преко 12 стручних написа и 3 књиге из психологије, као и десетак књига из одбране хришћанства од напада његових рушитеља.

Данас је члан хришћанског Удружења за психолошке студије.

У Србију се вратио 1992. да би допринео православном раду, првенствено са омладином. Од 1947. живи у срећном браку са супругом Вером.

Издања

"ИХТУС ХРИШЋАНСКЕ КЊИГЕ"

Опленачка 49/6, 11192 Београд, Факс/тел. 011/531 83 40

Библиотека: ХРИШЋАНСТВО И АНТИХРИШЋАНСТВО

СКРИВЕНИ РУШИТЕЉИ ЈЕВРЕЈСТВА И ХРИШЋАНСТВА - Св. А*
СЕКУЛАРИЗАМ И ПАГАНИЗАМ - Св. Б**
БЕСЛОВЕСНИ НОВИ НЕЗНАБОШЦИ - Св. П**
ФРОЈДИЗАМ И ПСИХОТЕРАПИЈЕ - Св. Г**

Библиотека: ХРИШЋАНСТВО И СРБИ

НАШ ЖИВОТ БОЖИЈЕ ТКАЊЕ*
СРБИН ПОВРАТНИК МЕЂУ НОПОСРБИМА*
ЗДРАВА ПСИХОЛОГИЈА ЗА МЛАДЕ СРБИ И СРПКИЊЕ*

Библиотека: ХРИШЋАНСТВО И ПОЛИТИКА

МАСОНЕРИЈА - *Запори против Бога и човека
кроз пакло и длака**
МАСОНЕРИЈА ОСУЂЕНА ИЗ СОПСТВЕНИХ ДОКУМЕНАТА*
СУПЕРБАНКАРИ - *Вампири саприменог човека и тла***

Библиотека: АМБАСАДОРИ САТАНИ

КАРЛ МАРКС, СЛУГА И ЖРТВА САТАНИ*
АДСКЕ ПРОТУВЕ - АГЕНТИ НЕЧАСТИЛОГ**

Библиотека: ХРИШЋАНСТВО НОВОГ КОНТИНЕНТА

РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ*
АМЕРИКА ОПИЕТ КОЛОНИЈА**

Библиотека: ИЗОПАЧЕНО ХРИШЋАНСТВО

ПОРНОГРАФИЈА И ТЕЛЕВИЗИЈА**
НЕЗНАБОШТВО, НАПРЕДОВАЊЕ УНАЗАД*
ПЕДЕРСКА БРИГАДА - *И параванови су хришћански***
АБОРТУС - *Још једна хуманистичка погрешница смрти***

АЛА ХРИШЋАНСКА БИБЛИОТЕКА

ПИСМА ХРОМОГ ДАЊЕ*
СТОПАМА СВЕТИТЕЉА САНИ*

* Наслови се налазе у програму

** Наслови који ће се ускоро појавити у програму

У ово време угроженост хришћанства и црквеног живота и рата против Божјег Царства и Цркве предлажемо и свим другим свештеницима издавањем државног обележја књига и часописа који су повезани са истинитим верским истинама и интересима. Тако ће читави свет да се изјасни из мноштва секуларистичких и проматалних тенденција које разишле из наше модерне културе и уништују свако правоверно хришћанство.

Др Ратибор - Рајко М. Ђурђевић

О БЕСМИСЛУ АНТИСЕМИТИЗМА И АНТИ-АНТИСЕМИТИЗМА

ОБЕ СТРАНЕ ПОЛЕМИКЕ ОКО КЊИГЕ
ДР РАТИБОРА М. ЂУРЂЕВИЋА
"РУГОБЕ И ЛАЖИ АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ"

